

Midnattsropet

Nr 22 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

VANJA MOISEJEV, 20

Och nu flyter blod igen
Sibirien är ett andra Colosseum
hundar sönderslita Odointsov
ordern har givits: "Gör slut på dem!"
Andra har torterats,
och det har hänt på andra håll
än i Kulunda som nyss bevittnade ett mord,
vår käre broder Chamara slagen grymt till döds...
Förr brukade man bygga kyrkor
där lämningar utav martyrer lågo jordade
Vad har förföljelserna givit oss?
Det har skänkt ett nytt liv åt kyrkor överallt

*(Dikt från Sovjet trol. av den kristne ledaren
Georgi Vins)*

DÖDAD FÖR SIN TRO

sommaren 1972

Stoftet efter Vanja Moisejev, 20 år, konstaterades svårt misshandlat, då det överlämnades till anhöriga för att gravsättas. Drunknad, löd den officiella rapporten, men från det regemente han låg vid sipprade andra uppgifter ut. Moisejev dog som en kristen, avslöjade ett befäl på hans kompani, djupt skakad. På ett par dagar rökte han sju paket cigaretter för att lugna sina nerver, och under en vecka efter mordet lättade hans hustru 15 kilo. Moisejev dog för sin tro, var också hans anhörigas vittnesbörd som följde hans ståndaktiga kamp ända till slutet.

MIDNATTS ROPET

☐ Tidningen Midnattsropet vill vara annorlunda. Detta år inledde vi med att ange tidningens arbetsprogram och målsättning i fem punkter. MIDNATTSROPETVILL: INDOKTRINERA, INFORMERA, INSPIRERA, INTENSIFIERA, IRRITERA. 1973 kommer tidningen Midnattsropet att vara ännu mer skild från hela övriga pressen av kristliga tidningar och tidskrifter. Du behöver läsa Midnattsropet! Den är en protestant i många avseenden och vill visa på en framkomlig väg för den som vill vara Jesu efterföljare i dag.

VI VILL VINNA PRENUMERANTER! Kom ihåg det, även du som är kommissionär. Försök att förmå dina lösnummerköpare av MR att prenumerera! Då måste Du sälja Dina lösnummer till andra, och på det sättet får MR allt fler och fler läsare.

Prenumerera Nu genom bifogade inbetalningskort så spar Du mycket arbete för vår hårt ansträngda expeditionspersonall!

Sprid Midnattsropets julnummer kommer omkring den 9 december

Beställ redan nu för att skicka till Dina vänner i stället för julkort! Det blir en 36-sidig tidning, med friska vittnesbörd från nyfrälsta, glimtar från bibelskolan på Johannelund, predikningar och aktuella rapporter. Sänd dina anhöriga och vänner en väckelsekristen ton i jultid!

OBS! Det är angeläget för oss att så snart som möjligt få Din beställning för bestämmande av tidningsupplagans storlek! Skicka redan i dag in nedanstående talong. Julnumret kostar 2,50 kr, men vid beställning av minst fem exemplar får Du dem för 2 kr/styck.

Jag vill ha exemplar extra av MR:s julnummer.

Namn

Adress

Postnr Postadress

aktuell kommentar

Europa måste enas

■ EEC-frågan har dominerat debatten under hösten och har framförallt gällt industriens framtida ställning i Europa under ett hårdnande ekonomiskt klimat. Här har de under det senaste decenniet uppmärksammade multinationella företagen spelat en avgörande roll, vilket gett oss flera intressanta aspekter.

Multinationella företag är sådana som bedriver verksamhet inom flera länder. Genom den explosionsartade utvecklingen av kommunikationsmedlen och datatekniken har de kommit att utnyttja stordriften i världsskala och därigenom kunnat uppnå en slagkraft och effektivitet som aldrig tidigare varit möjlig. Om 20 år räknar man med att 60 % av västerlandet domineras av sådana företag.

Problemet är emellertid att företagen är koncentrerade på så få händer. De flesta är amerikanska och leds allt stramare från huvudkontoren. Störst är General Motors med en omsättning lika stor som hela Sveriges. Genom sin gigantiska ekonomiska makt kan de komma att utöva ett oförtjänt inflytande över flera länders näringsliv och inre angelägenheter. I Sverige ligger t.ex. hela kreditupplysningsmarknaden i amerikanska händer med uppgifter om flera miljoner svenskar.

Mycket talar för att konflikter mellan enskilda länder och multinationella företag ökar. Deras lojalitet mot värdlandet går inte alltid före huvudkontorets krav på maximal vinst. Genom sitt enorma ekonomiska inflytande och suveräna makt att investera och friställa, kan de även komma att utöva rent politiska påtryckningar. Om arbetarna kräver löneökningar, kan de

bara hota med att lägga produktionen till ett annat land. De multinationella företagen har även spelat en nyckelroll vid de senaste internationella valutakriserna p.g.a. deras möjlighet att okontrollerat kunna förflytta kapital.

Europa har på senare tid kommit att bli det främsta föremålet för de amerikanska intressena. Detta har med stigande oro iakttagits av de europeiska politikerna. Rösterna för ett förenat Europa, som kan bjuda Amerika motstånd, har därmed för varje dag blivit allt starkare. Ett nej till ett federalt Europa är lika med att döma Europa till att gå upp i Förenta Staterna, har man menat. Den nuvarande brittiska krisen kommer annars att stå modell för det ena europeiska landet efter det andra, om inte Europa nu samlar sig, ty varje land var för sig kan aldrig bjuda tillräckligt motstånd i konkurrensen.

I förlängningen av detta perspektiv, när de multinationella företagen kan börja använda sin makt till att avsiktligt konkurrera de små nationella företagen till döds, måste man nu också börja tänka sig att låta äganderätten till och kontrollen över dem övergå till själva FN.

Visionen av den ekonomiska världsenheten närmar sig därmed med rask takt sitt möjliga förverkligande. Samtidigt håller förutsättningarna på att skapas för det som bibeln talat om skall ske i de yttersta dagarna, nämligen först ett europeiskt tiostatsförbund, sedan en gemensam världshandelsmyndighet, utan vars "märke" ingen skall kunna köpa eller sälja, och som så småningom skall mobiliseras i ett sista uppror mot Gud. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

En ström går fram

En flod gick ut från Edens lustgård. Den delade sig i fyra grenar. Vi ser sedan den strömmen ofta beskriven i bibelböckerna. Ibland ser det ut, som om den hade försvunnit. Men så kommer den igen. Psalmisten utropar triumferande: En ström går fram, vars flöden giva glädje åt Guds stad!

Denna ström går fram genom generationerna, och den förbinder gudsfolket i alla tider. Vi är förenade med de heliga i alla tider. Den ström, som går ut från den övre helgedomen, kanaliseras genom de heliga i alla tider.

Nu är frågan: Är vi sådana livskanaler, vars flöden bäres ut till folket, eller liknar vi Döda havet? Döda havet ligger flera hundra meter under havsytan. Det har tillflöden men inga utflöden. Därför blir vattnet så salt, att inget liv kan existera i det.

Alla vill ha välsignelsens tillflöde, men det finns de, som aldrig förmår läska eller hugsvala sin omgivning. De blir aldrig kanaler för Guds rika flöden, på grund av sin självupptagenhet.

Ingen kan med framgång leva på gårdagens välsignelser. Ingen kan heller leva på den förra generationens välsignelser. Men vi kan få uppleva fädernas Gud. En ström går fram...

I Höga Visan läser vi på denna boks sublima språk om brudens förhållande till brudgummen. Vid några tillfällen talar brudgummen till bruden som en lustgård. Hon är en lustgård! Och vi ser där vad hon representerar. För det första är hon en förseglad källa. Hon är en tillsluten brunn. Den kristne äger i Jesus Kristus något som är oåtkomligt för världen.

Det är inte bruden som beskriver lustgårdens skönhet. Det är brudgummen. Hur kunde brudgummen se så mycket underbart i en brud som själv träder fram med bekännelsen: "Se icke på mig, jag är så svart", och som själv upplever sin egen ovärdighet. Tvärtom det hon säger, uttalar brudgummen de ljuvligaste ord om henne. Han ser bara skönhet hos henne, och han beskriver den med bilder så fantastiska, att det tar lång tid att tränga in i dem. När man läst Höga Visan och tycker att man har tömt den, så får man börja på nytt igen. Det är ständigt nya ting som uppenbaras i detta hemlighetsfulla förhållande mellan brud och brudgum.

Om vi förstod vilket enormt värde församlingen representerar i hans ögon, så skulle det första resultatet bli *förkrosselse* och *ödmjukhet*.

Det är fantastiskt, att det var *han* som tog initiativet. Det var han som i kärlek sökte oss. Vi var vilsegångna och främmande, vi var långt borta från honom, men nu har vi kommit nära intill.

Församlingens skönhet är så oerhörd att det måste till ett himmelskt språk — uppenbarelse — för att vi skall kunna förstå den. Intellectuellt kan vi icke fatta det. Även om vi kan läsa om dessa ting, så kan vi icke förstå det, förrän den helige Ande gör det levande. Vad vi behöver är denna inspirationskälla.

Strömmen som går ut från helgedomen, gör de andliga realiteterna levande och verkliga för oss. Det är inte vanlig mänsklig visdom, det är något mycket, mycket mera — och långt högre. Ta fram all den skönhet, som jorden har att bjuda på, så skall jag tala om något, som är vackrare och härligare. *Det är församlingen.*

Om vi sett denna gudomliga härlighet från Sions berg, har vi sett något som får allt annat att förblekna. Herren vill låta fjäll falla från våra ögon, så vi ser vad han är, vad församlingen är, i kraft av hans verk i och genom henne!

Allt det, som Adam och Eva upplevde i lustgården, vill Gud, att vi skall uppleva i församlingen. Den helige Ande kan göra det levande, så vi SER, vad församlingen representerar. Skönhet, härlighet, harmoni och vila.

Vintern är förbi, våren har kommit och turturduvan låter höra sin röst. Anden börjar tala! Vi kallas ut ur träldom, förgänglighet, ut ur fåfänglighet, nederlag, missmod, tvivel, bort från alla galler och stängsel för att möta HONOM, som dog men är uppstånden och ÄR VÅRT PARADIS. Han vill ta bort stängslet, han kallar oss ut från självupptagenheten, från den döda religionens prestationsförsök, ut i frihet och in i honom.

Vi får dricka livsströmmarna, äta livets bröd till liv och kraft.

I sammanhanget, där bruden och brudgummen talar om lustgården, finns en varning: "Fången rävarna, vingårdarnas fördärvare." På samma sätt som det fanns en djävul i Eden, så finns det rävar i vingården. De är små och tillsynes helt oförargliga rävarna, som är så fulla av vitalitet och lekfullhet. Så småningom växer du upp, och det avslöjas vad för natur de i verkligheten representerar. De går nämligen aldrig ut och in genom dörren. De hoppar över muren och river ned den bit för bit. Till sist har det blivit revor i muren. Avskildheten går förlorad och i deras släp tag kommer vildsvinen från skogen.

EKUMENIKEN INTAR SKOLORNA

— Våra sko'or är just nu i trängande behov av ett radikalt, bibeltroget evangelium, skriver Christer Larsson från Ludvika.

☐ Jag läste den gripande artikeln i MR nr 13 1972 om den unga och frimodiga systemen som vittnat för sina kamrater och lärare. Gud vare tack för dessa små eldsjälur som inte skäms för vittnesbördet om vår Herre!

En nästan lika stor fara som den ateistiska propagandan i skolorna utgör också det fullkomligt urvattnade ekumeniskt-politiska "evan-

geliet" som eleverna serveras via religiösa grupper i skolorna. Tidningsorganen tar oftast upp debatter om de politiska läget i världen. Ett traktatnummer behandlade Indokina, och man uppmanade eleverna till politisk aktivitet inom FNL, FKG och KGF behandlar också betygsfrågan och söker statligt bidrag. Organisationen är helt ekumenisk, och består av medlemmar från katolska kyrkan till pingströrelsen.

Att detta medför förödande konsekvenser för väckelsekristendomen på skolorna behöver knappast tilläggas.

Vad som behövs på skolorna är maranatabudskapet om att Jesus kommer snart. Ett radikalt, bibeltroget evangelium om frälsning och pånyttfödelse. Ett totalt avståndstagande från all skökoreli-

gion. Vilken stor uppgift har inte Maranata-rörelsen när det gäller skolorna! Detta är ett nödrop! Tänk om vi kunde få skrifter, tidningar, traktater m. m. med samma radikala budskap som tidningen Midnattsropet står för! Syskon, bed om en väckelse på skolorna, bed om en andeutgjuteelse, snart kommer natten då ingen kan verka. Bed att vi som maranatafolk får våra ögon öppnade för det stora ansvar vi har för elever som håller på att ledas i fördärvet. Må vi rycka dem ur elden! Må vi också tacka Gud för dem som vill stå för ett fulltonigt evangelium och vara ljus och salt i den mörka och förruttnade skolvärlden (1 Tess. 5:4 —8)

Maranatahälsningar

Christer Larsson

Maranataförsamlingen i Ludvika

Ny kampanj i Helsingfors

Strax efter bibelskolans avslutning i Stockholm
Se närmare annonsering i nästa nr av MR

Liv eller

Och de gingo hem var och en till sitt.” Joh. 7:53

Så kort och odramatiskt avslutas en oerhört händelserik vecka. Lövhyddohögtiden hade gått av stapeln och människorna som återvände hem, hade verkligen intryck med sig som var outplånliga. Lövhyddohögtiden var en tradition med månghundraåriga anor. Det tillhörde årscykeln att judarna någon gång varje år reste upp till högtidsstaden Jerusalem, för att där fira högtid och tillbedja.

Påsk, pingst och lövhyddohögtid, vallfärdade man till välsignelsens stad. För de flesta var det en tradition utan djupare religiöst innehåll, men för många var det säkerligen en högtid med allvarlig tillbedjan, då de i ödmjukhet nalkades Gud. Men den här lövhyddohögtiden blev definitivt annorlunda än alla de andra högtiderna.

Det började ganska uppseendeväckande, därför att folket som kom till Jerusalem ifrån vissa av de judiska bygderna och ifrån Gallileen hade ett stort men farligt samtalsämne. Diskussionens vågor gick höga, och stridiga meningar hade redan på vägen upp till högtidernas stad konfronterats. Det var spänning i luften, det var nyfikenhet, undran, förvåning. — Vad var det för samtalsämne man hade?

Jo, man visste att berätta att i den judiska landsorten hade en man, som väckt sensation uppträtt och nu frågade man vem och var han var?

Då man kom upp till Jerusalem tystnade diskussionen, men talet fortsatte i tysthet. Man viskade man och man emellan. Vem är denne? Några sa; ”Han är en rättsinnig man, medan andra påstod; ”han förvillar folket”. Några menade; ”han är inspirerad av en ond ande”. Andra sa att Gud sänt honom som Israels förlossare.

Högtiden började, dagarna framskred och mitt i veckan kulminerade det hela med att den omdiskuterade, omtalade mannen kom till Jerusalem. Han blev föremål för allas uppmärksamhet. Man ställde frågor, bombarderade honom med frågor, därför att man ville veta vem han var.

Han trädde fram med ett mäktigt budskap.

”En gärning gjorde jag, och alla förundren I eder över den. Moses hade givit eder omskärelsen — icke som om den är ifrån Moses, ty den är ifrån fäderna — och så omskären I människor också på en sabbat.”

Formalisterna, fariséerna, den officiella religionens representanter, ser sällan individen, därför att de tänker på institutionen. Men Herren bryr sig inte om institutionen, vilket namn den än har. Han bryr sig om individen. Väckelser kommer inte för att rädda gamla församlingar eller samfund, de kommer för att rädda människor.

Om nu en människa undfår omskärelsen på en sabbat”

Lyssna noga till hans ord. Det är som om varenda stavelse hade en spjutspets. Lägg märke till hur han behandlar lagen, sätter den i sitt rätta sammanhang och aktualiserar dess budskap.

Han säger:

”Moses har givit eder omskärelsen — icke som om den vore från Moses, ty den är från fäderna — och så omskären I människor också på en sabbat. Om nu en människa undfår omskärelsen på en sabbat för att Moses lag icke skall göras om intet, huru kunnen I då vredgas på mig, därför att jag på en sabbat gjorde en människa hel och hållen frisk? Dömen icke efter skenet, utan dömen en rätt dom.” Joh. 7:21—24

Vad var det egentligen som hade hänt? Jesus hade kommit och brutit sönder hela mönstret för den vanliga, traditionella och formalistiska gudstjänsten. Det går icke till längre som det gjorde förr. Det var inte ceremonier, ritualer eller paragrafer Jesus kom med. Han kom med *liv*. Han kom inte med paragrafer, men han fullbordade själv Mose lag.

Det som sker är ett märkligt rollbyte. Formalisterna faller ur rollen. De kan inte riktigt förstå vad de är med om. Men behovets barn kallas fram. Vad är det för brokig samling man finner omkring Jesus? Det står så här: *”Till honom kommo alla”*. Syndare och publikaner kom för att höra honom. Behovets barn. Han kommer inte till dem med en receptbok eller en handbok i liturgi. Han kommer med *liv* och övernog. I det ögonblick du tackar Jesus, så kommer det att förmeras.

Jesus drog en foljdriktig slutsats av det han såg och

ceremoni

Predikan av Arne Imsen I

iakttog. Den slutsatsen är verkligen träffande. Han sade:

"Dömen icke efter skenet, utan dömen en rätt dom". Det var som en svärdspets trängde sig igenom hela ceremoniväsendet och drabbade översteprästens hjärta och alla hans prästerliga funktionärer med honom.

Troende vänner, låt oss samla oss för att vara med om en härlig drabbning. Låt oss hålla ut, och vi ska få vara med om en underbar drabbning, där vi får rycka själarna loss från satans operationsfält och föra dem som segerbyten in i Guds eviga rike. Men då måste vi få tag i hemligheterna, få lösenord, nycklar. Du ska få några av mig.

Skenet bedrar. Av det yttre skenet att döma, så var det ett idealtillstånd i Jerusalem. Traditionen gick av stapeln, utan att någonting saknades. Allting fanns, ifrån det betydelsefullaste till det minsta. Där fanns leviter, där fanns präster, tempel, funktionärer, där fanns offren. Där fanns körerna, det fanns där alltsammans, allt i det yttre skenet gav vid handen att det var ett idealtillstånd i Jerusalem. Men det var inget idealtillstånd, det var nödtider.

Innanför den tilltalande exteriören döljer det sig bottenlös förtvivlan, nöd och vända. Formalisterna, fariseerna, den officiella religionens representanter ser sällan individen, därför att de tänker på institutionen. Men Herren bryr sig inte om institutionen, vilket namn den än har. Han bryr sig om individen. Väckelser kommer inte för att rädda gamla församlingar eller samfund, de kommer för att rädda människor.

Det spelar ingen roll vad vi har satt för namn på kyrkporten; det är inget alibi att vi är på rätt väg. Här gäller det att vi rannsakar våra hjärtan och tar reda på om Jesus är levande och dyrbar för oss. Jag är glad att jag kan säga att han är det för mig. Ära vare Gud och Lammet! Gud vill gå fram. Och han ser med eldslågor, profetisk glöd genom det yttre skiktet.

Ser du honom efter tre års predikantverksamhet i Israel, då han tar avsked; en avskedspredikan som jag tror aldrig någon har åstadkommit efter honom. Då står han utanför staden och tårarna faller till marken. Han kvider i vända: *"Jerusalem, o, att du idag hade insett också du vad din frid tillhör. Men nu är det fördolt för ditt hjärta."*

Möjligheterna förkastades, portarna stängdes och en hel nation fördes in under Guds straffande kärlek. Har du hört Einar Ekberg: 'Från bergets topp, han blickar över staden, vars kullar glimma glänsande i sol, men bland palatsen ser han främst i raden det stolta templets strålande kupol. Han ser, han ser, med blick som genomtränger, det fagra skal som döljer bitter nöd. Han ser hur synd och otro utestänger välsignelsen som han så ofta bjöd.'

Solen sjunker, dag blir natt över en nation som har ropat: 'Giv oss Barabbas lös'.

Jag skulle vilja fråga. Tål vi herdens besiktning, då han visiterar församlingen? Är vi nöjda med utanpåverkan, har vi skaffat oss en maranatarutin, så också vi hjälpligt kan rädda gudstjänsten utan smörjelse, utan kraft, utan förlossning? Jag besvarar icke frågan, bara ställer den.

Kom ihåg; Gud dömer icke efter det yttre, han ser igenom skalet. Han gör det, därför att han har en enda avsikt, och den är att komma människor till hjälp. Det finns en som beder. Det finns en röst i himmelen som beder för dig och mig. Han vill komma till undsättning och befria. Han vill lösa från religiös formalism och göra dig till en livs-sann levande väckelsekristen. Det finns ett hjärta som för dig blöder. Han längtar efter att få giva dig sitt liv, att få ikläda dig sin härlighet och göra dig i stånd att bli en hel, sann och okluven människa.

"Dömen icke efter skenet, utan dömen en rätt dom".

Se icke på det yttre. Det kan se tilltalande, imponerande, attraktivt ut, men det kan vara en förfalskning. Hur vet jag att det är rätt och hur vet jag att det är riktigt? Vem är det som står i centrum, vem är det som är föremålet för vår tillbedjan? Är Maranata i centrum, då är det definitivt galet. Är verksamheten i centrum, då har det redan skett en förskjutning; en avvikelse. Men är Jesus i centrum, så vi rör oss emot honom i en sann och oförfalskad och obe-smittad tillbedjan, ära vare Gud, då är det härligt. Stämmer det inte?

Budskapet gick genom många kanaler, till Jerusa-

forts. sid 16

Så har ytterligare en för svensk kristenhet historisk konferens ägt rum under 1972. Tillsammans med G 72, höstens stora tilldragelse i Göteborg, har Karisma 72 kommit att ge en klar anvisning om vilka vindar som nu definitivt har börjat blåsa på den religiösa fronten.

Det var den genom alla samfund tvärgående andedopsväckelsen som ingav tanken på Karisma 72 och man beslöt sammankalla intresserade för att, enligt förhandsinformationerna, söka åstadkomma en gemensam teologi kring den helige Ande och ge sökande vägledning i de ofta brännande frågor som uppstått i samband därmed.

Den karismatiska väckelsen har verkligen gått fram i Sveriges bygder och som en vårfod svept med sig många benhårda doktriner och förutfattade meningar som tidigare stått hindrande i vägen för en djupare andlig erfarenhet för många. Dess livgivande verkan var synnerligen befriande för skaror av människor, vilka äntligen lyckades lösgöra sig från en tung kyrklig formalism, som kyrkofäder och tradition belastat kristenheten med. Resultatet visade sig omedelbart i en alldeles ny hängivenhet i själavinnande och kärlek för Guds verk.

Det har dock inte kunnat undgå att lägga märke till företeelser i den karismatiska väckelsens kölvatten, som verkligen varit högst anmärkningsvärda och givit anledning till frågor inför utvecklingen. Karisma 72 kom här att ytterligare dokumentera det klara mönster för den nya vindriktningen inom kristenheten som redan G 72 så tydligt givit för handen och som för oss framstått så oerhört alarmerande.

Syftet med Karisma 72

Att syftet med Karisma 72 inte bara var undervisande och själavårdande kom hela utvecklingen av konferensen att vittna om. Här framstår ordföranden i konferenskommittén *Herbert Blomgrens* uttalande i *Svensk Veckotidning* som ytterst belysande, nämligen att alla

Karisma 72:

Teologien anpassas efter mål- sättningen

Medan man från alla håll undantagslöst slöt upp i överväldigande positivakommentarer till "förbrödringskonferensen", fördes en sensationell förkunnelse fram från predikstolen. Här kunde man t.ex. skymta konturerna till en helt ny dopsteologi, som man närmast skulle kunna betrakta som en syntes mellan barn- och vuxendop, rapporterar GUSTAF JILLKER från Karisma 72.

ska förverkliga konferensens intentioner och stanna kvar i sina församlingar. Vi har absolut inte haft några avsikter att bilda något nytt. Allting i den vägen skulle kännas som ett nederlag. Vi vill att livsflödet skall ledas in i varje kyrka och församling, enligt Blomgrens ord.

Därmed kommer Karisma 72 att framstå lika mycket som en kyrkopolitisk manöver i den gigantiska ekumeniska rörelsen med avsikt att fånga upp det nyväckta behovet av andeuppfyllelse, kanalisera in den karismatiska väckelsen i gamla katedralerna och försäkra sig om, att inga splittrings-

Karismas portalfigurer under panelsamtalet i City Pingstkyrka. Fr.v. Samuel Edestav, Erland Sundström, Majken Johansson, Helge Fosséus och Ylva Eggehorn. I bakgrunden två av initiativtagarna Stanley Sjöberg och Ivar Lundgren.

tendenser kommer till uttryck, utan att det verkas enhet.

Utiifrån dessa förutsättningar kom man så att ta upp alla aktuella frågor en efter en, vilket mer än en gång resulterade i att teologien fick anpassa sig efter målsättningen. Utan någon som helst motivering utgick man undantagslöst ifrån, att allt som verkar åtskiljande inom kristenheten är av ondo. Enhetssträvandena ifrågasattes aldrig, utan förbigicks helt lättvindigt på samma sätt som Ylva Eggehorn, kvinna i församlingen, uttryckte sig: Det är alltid svårt att tala om självklarheter.

Sensationell förkunnelse

Kommentarerna till Karisma 72 har genomgående varit överväldigande positiva. Från praktiskt taget varje håll uttryckte man sin glädje över denna "förbrödringskonferens", kring vilken samfundspressen undantagslöst slöt upp. Inte en avvikande mening av vikt anmälde sin existens. Detta var så mycket mer anmärkningsvärt med tanke på vad samfunden var för sig historiskt och teologiskt ändå fortfarande skall representera och den i sammanhanget ibland sensationella förkunnelse som för-

des fram från predikstolen. Här kunde man t.ex. skymta konturerna till en helt ny dopsteologi, som man närmast skulle kunna betrakta som en syntes mellan barn- och vuxendop och som genom konferensens övriga tystnad i frågan fick sin sanktion.

Dopet framstår idag som den största svårigheten i de kristnas enhetssträvanden och som den största källan till oro för att många skall lämna de icke döpande samfunden för att låta döpa sig. En lösning tyckte sig docent Gösta Höök, lutheran, skymta i dopet som beteckning på död och uppståndelse. Det viktiga är inte formerna, utan att vi i dopet upplever att vi verkligen dör och uppstår med Herren, antog Gösta Höök.

På liknande sätt fick den anglikanske prästen Michael Harper lugna alla nyväckta i dopfrågan genom att förklara varför han inte velat döpa sig, varvid han hänvisade till sin egen erfarenhet. Han hade inte funnit det vara Guds vilja för sin del och hade heller inte funnit det handlingssättet medföra någon extra kraft i den karismatiska rörelsen.

Forts. sid. 17

Vad är utanför lägret?

På fredagen var jag med på ett par möten i K-72. Jag lyssnade på hur du Plessis svarade på frågor om andedopet ungefär som en läkare gör reklam för en patentmedicin som är bra till alla besvär.

Nästa möte hade man ett panel-samtal, där ämnet rörde sig om den kristnes ansvar i samhället. Med förundran lyssnade jag på hur man motiverade den kristnes skyldigheter att engagera sig politiskt och socialt.

Andra avdelningen i mötet bestod i att alla i den överfyllda citykyrkan fick ställa frågor. Hastigt rev jag upp en ny sida i mitt anteckningsblock och skrev: "Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren. Kommen icke vid det orent är! Vilka är det man ska skilja sig ifrån? 'Gån ut till honom utanför lägret och bären Hans smälek'. Vilket läger är det vi ska gå ut ifrån?" Lappen följde med fram till panelen när funktionärerna samlade ihop alla nedskrivna frågor, och Samuel Edestav fick som uppgift att svara på min fråga. Man kanske ansåg att den rörde speciellt hans område. Och visst gav han svar.

— De här bibelcitaten vill säga att vi ska leva vårt liv i denna världen på ett sådant sätt att människor förstår att vi tillhör Kristus. Vi ska akta oss för att ha göra med djävulen. Lägret som omtalades i Hebreerbrevet är en bild på vårt eget jag. Vi ska förneka oss själva,

Forts. sid. 17

Ernst Höglander
presenterar

TVÅ FRIA BRASILIANSKA vittnen

● **ALADINO LOPES RIBEIRO**, 30, är född i staden Borba i staten Amazonas. Han har hunnit med att ge flera år i Guds verk i den staten, samt i staten Goiás, där han verkat i huvudstaden Brasília. Broder Aladino har också gått igenom Bibelseminariet i Belo Horizonte och förestår nu en fri pingstförsamling i Bragança Paulista. På grund av svårigheter i församlingen orkar han inte längre. Han är en av de få jag mött, som är vaken över att Brasilien i dag behöver något alldeles nytt och friskt som kan tillmötesgå och tillfredsställa dagens behov. Han vill nu samarbeta med oss. Låt oss komma ihåg vår broder i förbön. Han är intelligent och duktig med flera års erfarenhet i Guds verk och kan bli till stor hjälp och välsignelse.

E. H.

□ Jag är född och uppväxt i en mycket katolsk stad i staten Amazonas, längst upp i norra Brasilien. Mina föräldrars stora önskedröm, såsom trogna katoliker, var att jag skulle bli präst. Men Gud ville tydligen något annat med mitt liv. När jag var 15 år gammal fick jag höra, att en "pastor" kommit till staden. Ordet pastor såväl som alla andra ord som frälsning, predikan, möte o. dyl. var alldeles främmande för mig. Jag förstår nu, att Guds Ande hade börjat sitt verk i mitt liv vid den tiden. Jag hade tänkt mycket på döden och livet

efter detta. Min mormor försökte förklara mina frågor och sade att alla måste passera genom skärelden för att bli renade och komma till himmelen. På min fråga var de s. k. förlorade ska tillbringa sin evighet, kunde hon inte svara mig.

Det var vid denna tid jag genom Guds oändliga nåd fick höra evangelium om Jesus Kristus och att frälsningen var en fri gåva man endast tar emot genom tron. Jag tänkte när jag hörde detta: "Det är ju just detta jag längtar efter och behöver. Jag kan aldrig uppfylla alla de krav som min mormor talar om. Alla dessa långa böner med hjälp av radband och alla besök i olika mässor, det är saker som synes omöjliga för mig." Pastorns text var Joh. 3:16, och han talade om Guds gränslösa kärlek. Jag fick en sömlös natt. Gud rörde vid mig den natten, och jag upplevde frälsningens dyrbara gåva. Vilken underbar morgon det var att vakna med frälsningsvisshet i sitt hjärta. Det var i juli månad 1957. I september månad döpte Gud mig i den helige Ande. Jag började strax därefter vittna om Jesus och fick se människor motta guds vittnesbördet och uppleva frälsning.

Detta är mitt enkla vittnesbörd som en kär hälsning till alla i Kristus troende i Sverige. Bed för mig och Guds verk Maranata i Brasilien.

Aladino Lopes Ribeiro

● **RAIMUNDO JOSÉ MOTTA**, 21 år gammal, blev frälst vid 16 års ålder och har gått två år på bibelseminariet i Belo Horizonte och verkat som evangelist i olika stater i Brasilien. Han är född och uppväxt i Amazonas och känner nu för att öppna arbetet i staten Mato Grosso, den stat som är minst evangeliserad av alla stater i Brasilien. Han förestår en liten grupp under namnet "Guds pingstförsamling" som ledes av amerikansk mission.

Broder Raimundo vill förena sig med oss i vårt arbete. Den mission han nu verkar i har inte vidare planer på att utvidga eller expandera.

Låt oss innesluta vår broder i våra förböner att Herren får leda honom och använda honom till rik välsignelse.

E. H.

□ Jag måste tillskriva min gudfruktiga mors böner, en av de främsta orsakerna till, att jag fick nåden att ta emot Jesus Kristus som min personlige Frälsare. Hon bad alltid för mig och varje morgon jag lämnade hemmet för att gå till mitt arbete, sade hon alltid samma ord: "Herre, ta hand om min son, Du vet att han tillhör Dig! Amen!"

Strax efter frälsningsupplevelsen började jag vittna för mina kollegor på kontoret där jag arbetade. Men Herren ville ha mig på heltid och jag upplevde tydligt Guds

kallelse i mitt hjärta. Första gången var när jag satt i en park. Jag betraktade människorna som gick förbi. Jag tänkte i mitt hjärta, när jag såg en del fattiga gå förbi; "Om jag hade mycket pengar skulle jag hjälpa de fattiga." Då talade Herren så tydligt till mig: "Du kan hjälpa dem och göra dem lyckliga!" — "Jag, hur ska jag kunna göra dem lyckliga?" sade jag till mig själv. Då sade Herren till mig: "Det är icke pengar som gör människan lycklig. Det är frid de behöver och du kan genom att ge dem evangelium, få vara medlet till att ge dem frid." Jag upplöstes där jag satt i parken i ödmjuk förkrosselse och tårar. När jag kom till kontoret undrade alla mina kolleger vad som stod på.

I mötet på kvällen talade Gud ytterligare till mig och när sången: "Tala Gud, tala Gud. Låt Ditt altarglöd beröra mig. Tala Gud, tala Gud. Glad jag svarar här är jag, sänd mig", då svarade jag ja på Herrens kallelse.

Trots att det fattades två år för mig innan jag skulle kunna komma in på bibelseminariet, fick jag tillfälle börja där. Efter två år på seminariet erhöll jag ett fält uppe i Amazonas. Där fick jag vara med om en härlig väckelse. Många själar lämnade sig åt Herren och Gud verkade underbart.

På skolan hade Gud döpt mig i den Helige Ande. Det var en underbar natt. Det var en broder till och jag på mitt rum. Vi skulle böja våra knän och bedja. Det bönenötet slutade kl. ett på natten. Helt plötsligt uppfylldes rummet av eldstungor. Jag försökte att fånga dem under det jag talade i nya tungor. Det går ej att beskriva vad vi upplevde! O, vad Herren är underbar i sin nåd.

Kära syskon i Sverige. Detta är mitt enkla vittnesbörd. Jag beder om edra förböner, när jag nu står redo att ingå i Maranatas mission och arbeta i evangelium tillsammans med vännerna Höglanders.

Eder i Jesus Kristus förbundne:

Raimundo José Motta

Bibelskola planeras i Brasilien

Jag har fått flera rapporter från broder José Gonsalves, som är känd i Sverige, och arbetar uppe i norra Minas Gerais.

Han har nu, efter flera års kamp och prövning, beslutat arbeta tillsammans med oss igen. Han har öppnat nytt arbete i en stad som heter; "Coracao de Jesus", där han också har invigt en ny lokal.

Senaste segerrapporten därifrån meddelar, att han har haft dopförrättning då sex nyfrälsta döptes till Kristus. Vår broder befinner sig i kamp och beder om våra förböner. Det underhåll han haft från en tidigare mission har helt plötsligt blivit indraget.

Broder José är vaken över den bibliska församlingsprincipen och vill vara med om att bygga upp ett arbete, där de infödda församlingarna själva får lära sig ta ansvar för sina pastorer och evangelisters understöd.

Det är flera bröder där uppe i norra Minas Gerais som befinner sig i samma belägenhet som broder José. Låt oss förstå våra bröder i deras belägenhet och komma ihåg dem i våra förböner och offer.

Jag har haft möten tillsammans med broder José i Belo Horizonte, där Herren var med och välsignade underbart.

I december månad hoppas vi ska kunna samla en del bröder, evangelister och pastorer för en bibelskola. Vi har lagt fram detta i bön inför Herren och hoppas då, att pastor *Arne Imsen* och eventuellt ytterligare någon broder från Stockholm ska kunna komma oss till hjälp. Vi ser detta som en mycket viktig och nödvändig sak just nu, när grunden lägges för ett alldeles nytt fritt Maranatagudsverk i Brasilien.

Ernst Höglander

BED... *forts. fr. sid. 14*

jungar och vi tror att Guds egen Ande vill bygga upp ett sanningens grundfäste till skydd mot världskyrkans sanningslösa kärleksapostlar.

Samtidigt som det eskatologiska perspektivet klarnar ökar medvetandet om den enorma nöden på samhällets botten. Där är själva verkligheten närmast outhärdlig och vi ser det som en gudomlig förutbestämmelse att just detta hundraåriga bönhus blivit hårbärge för de utslagna.

Under någon av de första lek-

tionerna drog Arne Imsen upp riktlinjerna inte bara för bibelskolan utan också för hela vårt engagemang:

bed

så

studera

arbeta

arbete utan bön är slaveri

bön utan arbete är svärmeri

bön och arbete är harmoni

Det är paroller som behövs för att kunna möta en outhärdlig verklighet, och vinna en outhärdlig evighet.

världen

idag

Kristen tro i öst

● Tjeckoslovakiens kristna trängs nu allt hårdare. Idag räknar alla med processer i massor. Efter politikerna och de intellektuella är det nu de kristnas tur. De enda som går fria är "fredsprästerna", regeringens kollaboratörer. Alla andra står under hot. En familjefar kan t. ex. förlora sitt arbete om han ger barnen undervisning i bibeln och universitetet kan stängas för den som går i kyrkan.

● — Den som är en kristen i vårt land har noga tänkt igenom saken och definitivt tagit ställning till Kristus, sade distriktsföreståndaren i Symferopol, Ukraina, till Sven Ohm under en resa han gjort i öst och som han rapporterar om i Veckoposten. I vårt hem, fortsatte distriktsföreståndaren, läser hela familjen bibeln tillsammans morgon och kväll. Vi har faktiskt avslutat läsningen av bibeln från pärm till pärm för precis femtionde gången, sedan min hustru och jag ingick äktenskap. Vi försöker lära oss Guds ord utantill och förmedla det till våra barn, så att det blir deras käraste skatt.

Evangelisation i hem och kyrka pågår i stor utsträckning i Sovjet och många har funnit Kristus på mycket underliga vägar. Människor samlas i stora skaror till mötena som hålls, och redan en timme före mötets början kan det bli fullsatt i de oftast små lokalerna, där mötena sedan kan pågå i tre timmar. Bristen på biblar var dock skriande, rapporterade Sven Ohm.

● I fängelset i Belene i Bulgarien höll man sig med utsvultna hundar i en håla, rapporterar Richard Wurmbbrand. Dit brukade man kasta fångar nakna om de brutit mot någon fängelseregul. I en del fall gjorde Gud under, såsom när broder Trofim Dimitrov kastades in till hundarna. Medan han leddes fram till platsen bad han för sina plågare. I samma stund som man kastade in honom, hördes ett våldsam ylande. När officerarna tittade in såg de broder Dimitrov på knä i bön medan hundarna skällde och gjorde vilda försök att hoppa över väggarna för att komma undan den väldiga kraft som strålade ut från honom.

● Priset för att man undervisat i skriften varierar från fall till fall, i Sovjet. Någon dömdes till tre års fängelse medan en annan till ett och ett halvt år. I ett sovjetiskt fängelse är det inte tillåtet för någon fånge att dela sin övertygelse till någon. Straffet för det är så astronomiskt att i koncentrations-

lägret Obuhovo sydde femton fångar ihop sina läppar i protest emot terrorn.

● I ett sovjetiskt nyhetsorgan, Molodioj Estonii, omtalades nyligen hur Petia Babak vann ungdomar för Kristus. Han har vägrat militärtjänst i Röda armén och fick för det fem års fängelse. När han frigavs började han på nytt sin kristna aktivitet. Han samlar tonåringar i små grupper. Anklagad för detta svarade han: "Jag tror på Gud sedan länge. Jag är född i en troende familj och jag vill dö som en troende."

● I ett annat sovjetiskt nyhetsorgan Trud nyligen skrev man om en grupp kristna från Iagodna Poliana som kom till byskolan för att protestera mot att "skolan inte undervisade i Guds bud". De tog helt enkelt hem barnen. Myndigheterna svarade med att ta barnen från föräldrarna.

● Aida Skripnikova riskerar åter fängelse. En ny rättegång håller just nu på att förberedas och man fruktar att domen denna gång kommer att lyda på tio års fängelse. Aida som nu är 31 år har tidigare dömts till flera års internering för att hon varit en aktiv kristen och delat ut biblar.

VAD LÄSER DU?

— Av Irene Jonasson —

Jo, jag läser naturligtvis bibeln först och främst, svarar säkert, du som är frälst.

Den som blivit frälst gör "rent hus" med det som tillhör det gam-

la livet, däribland all smutslitteratur, men det finns även andra böcker och tidningar som inte hör hemma i ett kristet hem. Många säger att det är så många fina mat-

recept i veckotidningarna och därför vill ha dem. Men tänk efter! Vad är det som finns i snart sagt alla veckotidningar av profan art! Jo, horoskop som är rena spiritismen, och sådant vill vi väl inte be-
fatta oss med.

Vårt hem ska vara ett vittnesbörd om att Herrens Ande är rådande där. Vi får ju ibland besök och ofta är det väl så att gästen går till bokhyllan för att se vad man läser för böcker. Hemmets litteratur avslöjar mycket. Hos frälsta människor väntar man sig väl att finna kristna böcker. Men hur är det? Jo, man kan se böcker av författare som sannerligen inte har något uppbyggligt att meddela sin läsekrets. Och vad tror du din ofrälste besökare tänker om din vidsynthet när det gäller böcker?

Vad är det egentligen för litteratur som står i din bokhylla? Romanserier i långa rader? Sliskiga kärleksskildringar? Så finns det s.k. kristna romaner som man verkligen kan behöva ta en funderare över om de har något väsentligt att ge. Det som skiljer en s.k. världslig roman från den "kristna" är väl det att man blandat in Gud när de unga tus öden och äventyr skildras.

Om du undrar varför Herrens Ande inte trivs i ditt hem, så kanske det beror på att det finns ting i ditt hem som inte behagar Herren. Kanske böckerna? Bed att Herren får lösa dig från litteratur som hindrar ditt andliga livs utveckling. Jag är förvissad om att du inte kommer att sakna skräpet, även om det var guldsnitt på bokryggen. Det är värdefullare att ha frid med Gud och frimodighet att tjäna Jesus.

Du tycker kanske att det är lämpligt att ge bort "avlagda" böcker till ofrälsta som är intressera-
forts. sid. 17

JESUS jag tror!

Du hörde talas om Gud i småskolan. Du hörde talas om Jesus. Fröken läste morgonandakt om den barmhärtige samariten, och du pratade om Jesus hemma till ackompanjemang av mammas och pappas överseende miner, och din barnatanke lagrade dessa intryck.

Du växte upp, spelade fotboll, var ute och cyklade, eller pallade äpplen i trädgårdar.

Det hände sig stundom att du råkade illa ut. Du råkade pinka på dig i skolbänken, eller några buspojkar på gatan gav sig på dig och du fick springa iväg för att inte få ett kok stryk. Sådana gånger när livet gick hårt åt dig, när besvärigheter hopade sig, och du satte dig i ett hörn och ömkade dig och barnatårarna trillade.

Då hände det sig att du ställde ett ultimatum, framgrott ur din barnaerfarenhet, upprunnet ur ditt småskolejag: Gud, om du finns, så hjälp mig nu. Men de tysta träden utanför fönstret gav inget svar.

Du gjorde så många gånger när du kom i trångmål, strödde ultimatum omkring dig. Gud, om du finns, så hjälp mig nu. Men träden var alltid tysta.

Så småningom slutade du ställa ultimatum. Och gled in i ett neutralläge. I ett "praktiskt" liv, där det man kunde se och ta på avgjorde handlandet. Och du var rädd när du var rädd, sorgsen när du var sorgsen, ensam när du var ensam.

Tills en dag då en människa i din närhet lärde dig en formel på tre ord, och du prövar den, och livet blir plötsligt underbarare än dikten. Du sade: Jesus, jag tror.

Och träden var inte längre tysta.

Bjb

bed - så - studera - arbeta

motto i årets bibelskola

Text: Lasse Andersson

□ Behovets barn har stormat in på anrika Johannelund. Där förr högvärdiga teologer och nybakade EFS predikanter odlade dåtidens andliga finkultur där trängs idag jeansklädda nyomvända för att hylla sin

frälsare och nye Herre. Det är en skön syn.

Framme på plattformen står *Arne Imsen* med sin gitarr tillsammans med evangelister från hela landet: *Arnold Andersson*, Jönkö-

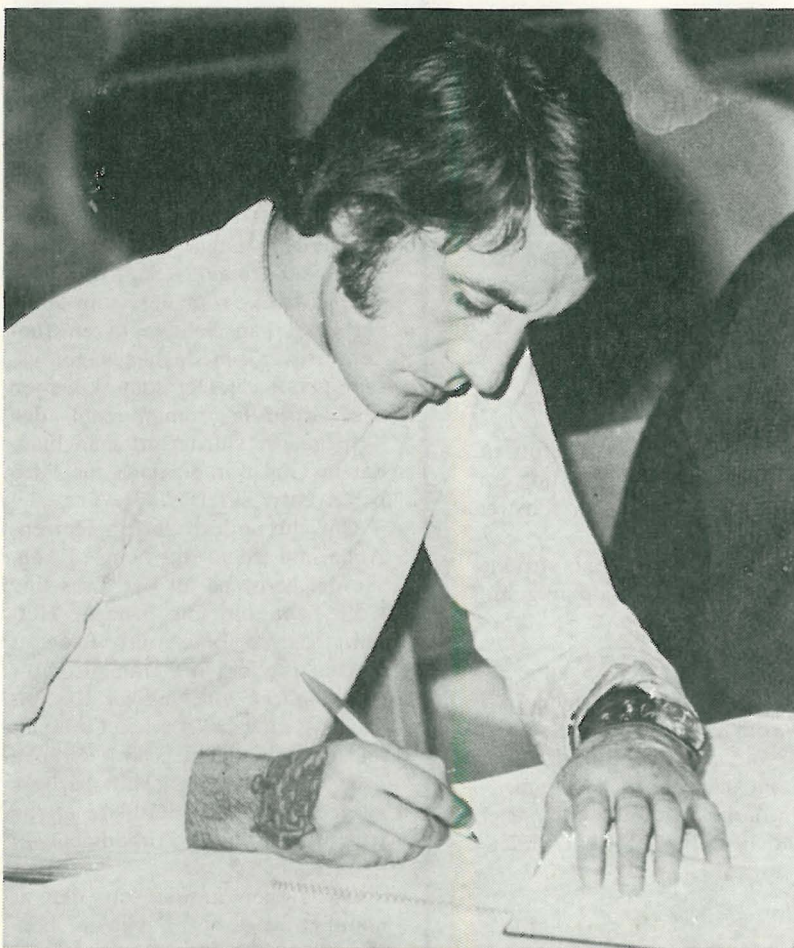
ping, *Eva Ellström*, Skellefteå, *Kenneth Karlsson*, Sölvesborg för att nämna några. De sjunger, vittnar, beder och profeterar. Ingen har ännu predikat och mötet är bara en knapp timme gammalt när en av våra nyfrälsta tar bänkkamraten i armen och går fram till första bänken. Det stör på intet vis mötesrutinen. Atmosfären är sådan att det låter sig göras. Det kommer flera och innan söndagskvällsmötet som avslutar första veckan i bibelskolan börjat, är det eftermöte. Hela församlingen, ung som gammal, mottar ett bad till förnyelse rening och vederkvickelse i den helige Ande.

□ □ □

När bibelskolan går in på sin andra vecka välkomnar vi *Erik Gustafsson*, Kumla och *Rein Seehuus*, Norge som lärare. Samtidigt tackar vi bröderna *Axel R. Olsson* och *Arnold Andersson* för deras insatser.

Rein Seehuus har annonserat ämnet "Världssituationen i Bibelns ljus" — en profetisk vecka vi alla ser fram emot.

Arne Imsen har undervisat i år om Vägen till frälsning. Tillsammans har vi analyserat de olika kyrkornas dopsläror och många frågor har inställt sig: Vad är arvsynd... Är dopet frälsande oberoende av tron... Är tron gåva eller prestation... Vad är synd... Vad är rättfärdiggörelse... Under dessa lektioner har alla varit lär-

En av de nyomvända i årets bibelskola på Johannelund.

forts. sid. 11

att bli frälst

**Först hör du talas om Jesus
som vår enda väg till
kontakt med Gud. Detta
skall du tro på.**

**Därefter gäller det för dig
att markera din tro. Att
visa att du förtröstar på
denne Jesus, istället för på
din egen kraft.**

**Om du är på ett möte gör
du detta genom att gå fram
och böja knä. I och med
detta har du påvisat att du
vill tro. Därmed är du också
frälst, du är alltså räddad
från det ofridens liv du
levde, till något mycket,
mycket bättre. Ja, till det
som vi alla är ämnade för.**

Rom. 10:9

**"Ty om du med din mun
bekänner Jesus vara Herre
och i ditt hjärta tror, att
Gud har uppväckt honom
från de döda, då bliver du
frälst."**

Rom. 10:13

**"Ty var och en som åkallar
Herrens namn, han skall
varda frälst."**

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort

● Sovjet har lovat utrusta Egypten med offensiva vapen i slutet av 1973, rapporteras det från Beirut. Leveranserna väntas dock bli avhängiga av nästa toppmöte mellan president Nixon och partisekreterare Brezjnev.

● Har kristen verksamhet någon framtid i Kina? frågas det i Budbäraren. Situationen idag är annorlunda än förr, skriver man. Nixons besök liksom de nya diplomatiska förbindelserna med västvärlden har minskat den uppgjagade fruktan för västerlandet. Premiärminister Chous starka position kan även öppna väg för tolerans mot den kristna kyrkan. Biblar kan dessutom åter spridas inom vissa regioner. Radiomissionen har slutligen fått allt större möjligheter, sedan radioapparater blivit allmänt förekommande i Kina.

● Riksdagen har ytterligare en gång avslagit en begäran om avdragsrätt för gåvor till ideella ändamål. Skatteutskottet menade att det inte tillkommit några nya argument sedan förra gången frågan var uppe.

● Kommer det förföljelser mot de kristna i framtiden? utfrågades religionssociologen *Berndt Gustafsson* om i tidningen Dagen.

Förföljelser, det är svårt att säga, svarar han. Om man ska tro framtidsforskarna kommer brott som kategori att vara avskaffade så småningom. I stället kommer man att tala om brister i systemet... om jag får gissa, tror jag förföljelserna kommer att bestå i att man anser de kristna vara reaktionära. Och det har väl redan börjat.

● Ett FM-radiosystem där varje radio- och TV-apparat i landet skulle vara utrustat med en FM-mottagare, som kunde knäppas på automatiskt när som helst av ett regeringsorgan, föreslogs i en konfidentiell utredning

inom Vita Huset i fjol, meddelar Dagens Nyheter. Kommunikationssystemet skulle också enligt utredningen lösa problem med områden där den sociala oron tilltar t.ex. genom att bekräfta eller förneka rykten i omlopp.

● I Hultsfred polisanmäldes i höst en kioskägare för att ha satt upp anstötliga löpsedlar. Anmälan lades dock ned eftersom de av polisen ansågs "inte vara tillräckligt anstötliga". Där emot kommer den person som anmälde saken att åtalas. Hon har nämligen på eget bevåg rivit ner porr-löpsedlarna. (Dagen)

● Så har Norge fått en kristen statschef. Till en svensk tv-reporter sa nytillträdde *Lars Korvald* att han har för vana att be till Gud och att han även kommer att behandla kniviga politiska problem i bön. Det kan tjäna till lärdom för KDS:are och kristna riksdagsmän i Sverige.

För övrigt bjöd regeringsdeklarationen inte på några revolutionerande förändringar. Nato-politiken påstås komma att ligga orubbad. . . Norge är således ännu så länge inte "på drift" österut vilket EEC-anhängarna sa skulle bli följden av ett nej till EEC, läser vi i en svensk dagstidning.

Ett förbud mot alkoholreklam och upprättande av ett ölmonopol ska Kristelige folkeparti i varje fall försöka klara av.

● I USA är redan en kvarts miljon katoliker andedöpta. En katolsk präst, *George de Prizio*, var en av deltagarna under Karisma 72. Missionsbaneret fick en intervju med honom och på frågan om man fortfarande dyrkar Maria, svarar han.

— Vi dyrkar inte Maria. Vi ser upp till henne som Jesu mor och ärar henne, som vi ärar vår egen mor eller en landsdrottning. Kanske kan hon lägga ett gott ord för oss, men vi tillber henne inte.

SKÖKOVÄSENDET

Jag tror, att vad man kallar den svenska pingst-väckelsen är ett av Guds försök att åter föra in världsutvecklingen under Jesu fostrarhand, att åter väcka till rikare liv den rörelse, som begynte år 33 e.Kr., på Golgata, som fick ett spetälskesår redan i de dagar, då kejsar Konstantin grep om Jesu kyrka för att söka genom henne rädda åt ett ramponerat och ruttnande politiskt system några århundraden till av statsligt liv. Han inledde därmed en serie av andliga otuktsbrott, varigenom Jesu brud sjönk ner till att bli en sköka på den politiska marknadsplatsen. Vi hava nått förnedringens och förfallets botten, men i sin oändliga barmhärtighet har Gud just därför i denna tid av yttersta nöd: visat oss sin yppersta nåd: Den Helige Ande har åter blivit utgjuten över församlingen.

Sven Lidman

Om konsekvenserna av den syn jag här sökt redovisa blir splittring tar jag hellre splittringen än jag låter mig bindas i fällor där man måste tåga med sanningen för att inte skapa oro bland försoffade kristna. Jag bejakar splittringen om den för med sig det resultatet att skaror av människor blir vunna för Gud och tröga kristna blir förnyade och överger skökoväsendet för att kompromisslöst följa sin Herre och Mästare.

Arne Imsen

LIV... forts. fr. sid. 7

lems religiösa personligheter. Och de vidtog snabba motåtgärder för att eliminera den här mannens vidare framfart. De ställde ut rättstjänare för att gripa honom. Soldaterna, de beväpnade knektarna kommer för att ta honom och fängsla honom. Men med sitt blotta ord avvärjar den här mannen de utsända. Han öppnar munnen och orden är som spjutspetsar som faller soldaterna till marken. Det finns inte tillstymmelse av oro, ängslan, ångest när han utbrister: *"Ännu en liten tid är jag hos eder, sedan går jag bort till honom som har sänt mig..."*

Det är icke översteprästen eller rättstjänarna, icke den politiska, militära eller religiösa makten som bestämmer hur länge jag ska verka. *"Ännu en liten tid... Sedan går jag bort."* Guds ord bär inte bojar. Ännu en liten tid... Det var ett revolutionerande budskap. Han säger: *"I skolen dock söka efter mig, men I skolen icke finna mig och där jag är dit kunnen I icke komma."*

Hela denna undervisning är fantastiskt avvärjande. Han talar om för dem vilka de är. Vilken makt som än kommer emot, måste retirera, därför att ingen kan ta mitt liv. Men jag ger mitt liv. Sänd vem du vill, ingen kan ta mitt liv, men jag ger mitt liv. Vilka ger du ditt liv för Jesus? Jo, det är för de här stackars människorna, syndarna, publika, de sjuka. Ty det är icke de rättfärdiga som behöver läkedom, det är de sjuka som behöver hjälp. Jag ger mitt liv, för de sjuka för de sårade, säger han. För de bortkomna, för de vilsegångna ger jag mitt liv. Och han gav sitt liv i en blodig död på Golgata, men ingen kunde ta det.

Johannelunds-foldern

DU HAR VÄL LÄST den gula folder som följde med nummer 21 av MR? Vill du i fortsättningen få denna folder en gång i kvartalet? Nästa gång kommer den i januari. Är du intresserad av vårt arbete på Johannelund och vill följa det genom detta lilla specialblad, så markera det genom att anteckna namn och adress i nedanstående ruta och sända in den till MR:s red.

Jag vill få en folder om Johannelund i fortsättningen en gång i kvartalet.

Namn:

Adress

Postnummer Postadress

Skicka kupongen till:

Maranataförs. STHLM

Box 1236 161 12 BROMMA 12

Även från ett tidigare så radikalt håll som pingströrelsen slöt man nu upp i försöken att värna om samfundet. Det var pastor *Samuel Edestav* som på en fråga från en flicka, döpt men nu försvunnen för att hon förlorat segern i sin icke döpnings församling, rådde henne att likväl stanna kvar i församlingen, ty även mitt i Särdesförsamlingen kan vi leva i seger, tillämpade Edestav på situationen.

Lärofrågor oviktigt

Så behandlades alla tvingande krav på uttåg och efterföljelse lika överlättande. Därför måste också med konsekvens alla lärofrågor ges en underordnad och oviktig betydelse. Upplevelsen av gemenskap påtalades gång på gång som något mycket viktigare. Historien fick därvid en lika känslomässig tolkning. Skiljaktigheternas ideologiska bakgrund förklarades, och historien förenklades i sitt uppenbara syfte till oigenkännlighet.

— Vi måste förlåta varandra och därmed lämna det gamla med stridigheter och missförstånd bakom oss, var pingstpastorn David du Plessis' nya historieskrivning, varefter han uttryckte sin mening om att vi inte längre borde syssla med abstrakta läror och teorier.

En fråga som ofta vållat mycken debatt har varit den kristnes engagemang i samhällsfrågor. Här har varit en verklig källa till oro för all etablerad verksamhet, som i den kristnes reservation för social och politisk aktivitet också sett en fara för sin egen del. Alla sådana tendenser motarbetades därför på samma demagogiska sätt, varvid man överslättande förklarade dem ha att göra med en andlig barndomstid, man så småningom mognar och växer ifrån. Det sociala engagemanget som målsättning är dock det enda alla samfund kan sluta upp kring och verka enighet

Biblisk gemenskap

Karisma 72 uppenbarade på många sätt en djup längtan efter Guds ord och gemenskap med alla kristna. På flera olika sätt försökte man komma tillrätta med detta, men liksom vid G 72 utlämnades vid sådana här sammanhang så viktiga frågor som skökokyran, Antikrist och Jesu tillkommelse.

Frågan om skökokyran, den på bekostnad av Guds ord skapade gemenskapen, togs visserligen upp denna gång p.g.a. en provocerande fråga men viftades lika hastigt bort med en raljerande kommentar.

Det är intressant att här lägga märke till David du Plessis' uttalande om den ekumeniska rörelsen i framtiden, när han sade att den stora kristna makten i den yttersta tiden blir en mognad pingströrelse och en förnyad katolicism. Genom de nya ekumeniska vindarna, andedopsväckelsen inom alla samfund och de teologiska bearbetningarna inom de gamla kyrkorna har mycket redan hänt.

Biblisk gemenskap kan dock aldrig skapas på så oklara grunder som här. Manipuleringen med bibelns dopsteologi permanentar bara den breda missuppfattningen av frälsningens villkor, varigenom skolor av människor förs bakom ljust. Likaså innebär det sociala engagemanget, att kyrkan enbart allierar sig med de politiska maktinstrumenten, varigenom den binder både sig själv och andra. I stället för att här fortsätta att ge kyrkan sin sanktion för dess nuvarande kurs och därigenom bygga ut dess maktapparat ytterligare, borde kyrkan avklädas hela sin förföriska dräkt.

I frälsningens innebörd ligger att bryta upp från hela denna världsordning och inte kristna den. Det betyder att vi också måste göra upp med all kompromissande skökökristendom som förskjuter vårt utomvärldsliga mål, därför att vår uppgift kan bara förverkligas i harmoni med och i konsekvent efterföljelse av Guds ord.

de. Men jag anser, att det man själv inte vill läsa för att det är anstötligt, naturligtvis inte lämpar sig att ge bort till ofrälsta.

Har du märkt hur lätt det är att gripa tag i en bok och sätta sig ned och läsa. Vi får aldrig låta s. k. uppbyggelselitteraturen gå före det dagliga umgänget med bibeln. Guds Ord måste vara i första rummet. Ingenting kan ersätta de eviga sanningarna i Ordet.

Det jag vill förorda med mina rader är god kristen litteratur som har ett verkligt budskap. Det är ju särskilt viktigt när vi evangeliserar, att den litteratur vi sätter i händerna på ofrälsta är vägledande, när det gäller bibelns väg till frälsning, dop i vatten, dop i Anden och andra elementära ting. Vi som tror på bibelns lära om t. ex. dop i vatten sätter väl inte en skrift som anammar barndopet i händerna på våra ofrälsta vänner, även om skriften i övrigt har ett uppbyggande budskap. Vi måste förse vår omgivning med *äkta* biblisk litteratur. Här har vi försummat ett stort område.

Villolärare såsom Jehovas Vittnen m. fl. sprider sin litteratur i massor. Vi måste satsa ännu mer. Vi har ju ett motgift att komma med. Det är helt enkelt vår plikt att förse människor med riktig litteratur.

Låt oss satsa på traktater, tidningar och böcker som förmedlar evangelium och löser den fågne!

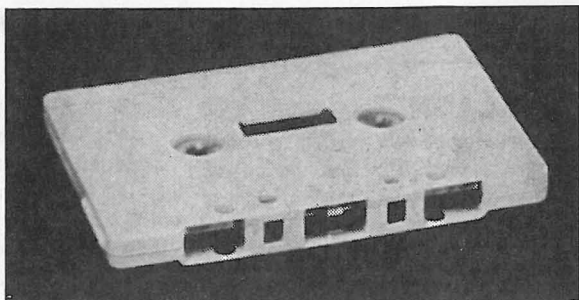
vår egoism, och lida med Jesus i ett självuppooffrande liv för vår medmänniska.

Så ungefär föll orden när pastor Edestav skulle förklara bibelns lära om den kristnes plikt att leva skild ifrån världen.

Frågan är nu bara den: På vilket sätt ska man i *praktiken* undvika att ha göra med djävulen?

Stina

Nytt på kassetband

KB 106 (stereo)

Christina Sonesson, Irene och Rut-Mari Dahlberg:

Om du förstod/ Vi går hand i hand/ Kristall-
havet/ O, härliga dag/ Vägen, sanningen
och livet/ Övrigt/ Jesus är vägen/
Maria Magdalena/ Gudasonen/ Försent,
försent

Pris kr 32:50 (med moms)

KB 103 (stereo)

Tolv omtyckta andliga sånger:

Å hvilken dag det blir/ Jag lever i dag/
Sådan är Han än i dag/ Vi reser hem/
Vem är Jesus/ O, Golgata den platsen är/
I Egyptens mörker/ Jeg er fri, lykkelig/
Ske Din vilja med mitt liv/ Ingen är så full av
nåd/ Jag vet att Jesus lever/
All min synd Jesus tog/

Pris kr 32:50 (med moms)

KB 108 (stereo)

Jesusfolkets hallelujakör:

Väckelsen är här/ Det som håller liv i mig/
Glory, glory, glory/ Ära, ära, ära/
Jesusfolkets hallelujakör/ Till harpors spel/
Det skall bli ett härligt möte uti skyn/
Trist i verden det är i vår tid/
Halleluja-land/ Min kung och jag/
Elden brinner/ När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:

Varje dag/ Jesus har en bok i himlen/
Med Jesus i familjen/ Maranatabarnen/
Gud som haver barnen kär

Pris kr 32:50 (med moms)

KB 7001 (stereo)

Lovsång på kassett:

Väckelsemöte med tal och sång. Inspelat pås-
ken 1972. Vårt mest sålda band. Otroligt bra
och otroligt lågt pris end. 13.50.

Sänd mig mot postförskott

....st MRL 2105 à 22.50 kr

....st MRL 2106 à 32.50 kr

....st MRL 2108 à 32.50 kr

Kassetband: (32.50 kr st)

....st KB 103 (samma som MRL 2105)

....st KB 106 (" " MRL 2106)

....st KB 108 (" " MRL 2108)

....st KB 7001 Lovsång på kassett
(kr 13.50)

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr.

Tel.

Orderadress: MR:s Musikproduktion

Box 1236, 161 12 Bromma 12

Tel. 08/80 29 35

NYHET!

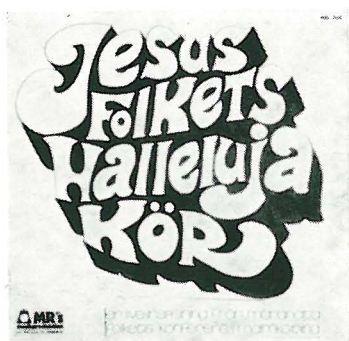
MR's
musikproduktion

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Christina, Irene och Rut-Mari

MRL 2106

HÖSTENS STORA SATSNING! En LP med de två norrlandssystrarna Rut-Mari och Irene Dahlberg tillsammans med Christina Sonesson. Fem av sängerna har Rut-Mari gjort både text och musik till — det är alltså helt nya maranatasånger till ett fantastiskt arrangemang. *Om du förstod; Kristallhavet; Vägen, sanningen och livet; Jesus är vägen; Gudasonen.* Christina, väl känd från sin LP som blivit en försäljnings-succé, sjunger fem solosånger: *Vi gå hand i hand; O, härliga dag; Övrig; Maria Magdalena; För sent, för sent.*

Jesusfolkets Hallelujakör

MRL 2108

MALMKÖPING -72. Det bästa från konferensen komprimerat på en sprängladdad LP! Många förhandsbeställde den redan under Malmköpingsveckan. Den blev bättre än vi någonsin vågat hoppas. LP:n som kom ut efter konferensen 1970 har varit en av våra populäraste skivor. När den stora konferensförsamlingen hänfört sjunger de gamla härliga väckelsesångerna till strängmusik, så stannar folk upp, lyssnar och köper. Och den här skivan från Malmköping 1972 är ändå mycket, mycket bättre; både kvalitets- och innehållsmässigt. (Utkommer nov.—dec. 1972).

Tolv omtäckta andliga sånger

MRL 2105

TOLV OMTYCKTA ANDLIGA SÅNGER. Nu kan du få lyssna till sex av våra omtäckta unga sångförmågor på samma LP. Vi har sammanställt de populäraste sångerna från deras EP- och singelskivor, vilka nu är så gott som helt slutsålda.

- Märket för andlig folkmusik -

BIBELSKOLAN AVSLUTAS

25 och 26 november

VÄLKOMMEN TILL JOHANNELUND *och upplev "de gamla tongångarna"*

Lördag 25

kl. 12.00 } Bibelstudium
kl. 15.00 } Brödsbrytelse
kl. 19.30 Väckelse-Frälsnings-
Förnyelsemöte

Söndag 26

kl. 11.00 Arne Imsen predikar
kl. 15.00 Missionsmöte
kl. 19.00 Väckelse-Frälsnings-
Förnyelsemöte

HÖR BIBELSKOLANS ELEVER VITTNA tillsammans med
VÄCKELSEEVANGELISTERNA

Alf Peterson, Örebro. Folke Nilsson, Arvidsjaur. Folke Jakobsson,
Sven-Åke Asplund, Göteborg, samt Arne Imsen med evangelisterna
från Stockholm.

"SE DET VÄLLER FRAM EN FLOD. DET ÄR JESU RÖDA BLOD"

Johannelundsbussen avgår från T-banans nedre utgång
25 och 15 min. före varje möte.

Cafeterian: Öppen dagl. 11.00—22.30. God husmanskost till humana priser.

Missionsvägen 24, Traneberg, Bromma T-Alvik.